

om mine Bemærkninger til Ændringsforslaget til § 1 vil jeg gerne sige, at naar jeg er af den Opfattelse, at det praktisk talt ikke vil være af ret megen Værdi, hænger det ikke sammen med, at jeg ikke meget godt ser, at Ændringsforslaget i og for sig er en Forbedring af selve Lovforslaget, men min Opfattelse er den, at naar Lovforslaget siger, at alle Kommunalbestyrelsesmedlemmerne eller alle Nævnsmedlemmerne skal være enige, før der overhovedet kan ske noget, saa er der — det var det, jeg mente med det, jeg sagde før — en Sikkerhed, for saa vidt man i det hele taget kan skabe nogen Sikkerhed, for, at Loven ikke bliver misbrugt, og derfor mener jeg, at denne yderligere Tilføjelse, som jeg i og for sig ikke har noget imod, i det væsentlige er overflødig.

Med Hensyn til Ændringsforslaget til § 2 vil jeg blot bemærke, at dette, at en Lov medfører Tab for en eller anden, jo er noget, der sker ved mangfoldige Love, og hidtil har Forholdet i Almindelighed ikke været det, at vedkommende, der maatte lide saadant Tab, kunde kræve Erstatning. Hertil knytter sig min Udtalelse om, at vi fra konservativ Side paa Grund af den korte Tid — Ændringsforslaget saa jo først Lysét kort før Middag — ikke havde haft Lejlighed til at overveje, om man i en saadan Lejlighedslov burde indføre Erstatningsprincippet. Min Udtalelse er altsaa ikke rettet mod Erstatningsprincippet i al Almindelighed, men mod en Erstatning, som ellers ikke findes i Love af lignende Art.

Kragh: Det glæder mig overordentlig, at det ærede Medlem erkender, at vort Ændringsforslag Nr. 1 betyder en Forbedring af Loven, og jeg kan da kun udtale min store Forundring over, at det ærede Medlem alligevel ikke kan anbefale sine Meningsfæller at stemme for det; dette plejer dog at være en naturlig Konsekvens af en Erkendelse som den, det ærede Medlem her er naaet til. Naar det ærede Medlem siger, at han ikke nærer Betænkelighed ved § 1 i den nuværende Affattelse, da alle Kommunalbestyrelsens Medlemmer skal være enige, for at der i Henhold til Loven kan ske Udsættelse for visse Lejligheders Vedkommende, og at dette medfører, at Loven ikke kan misbruges; der er tilvejebragt Sikkerhed derimod, siger det ærede Medlem, ja, saa er det ganske rigtigt. Loven vil ikke kunne misbruges i den enkelte Kommune, medmindre samtlige Kommunalbestyrelsesmedlemmer er enige derom. Men denne det ærede Medlems

Udtalelse viser klart, at han ikke har faaet fat i, hvad det er, Sagen drejer sig om. Thi det, der *ikke* er tilvejebragt ved Lovforslagets § 1 i dens nuværende Form, er netop Sikkerhed imod, at Sagen rejses rundt i Kommunerne paa Grundlag af et ganske bestemt Tilfælde, uden at der er givet Kommunalbestyrelsen Lejlighed til at tage Situationen i al Almindelighed op til Behandling og Afgørelse. Jeg tror, at det efter den Redegørelse, her er givet, maa staa det høje Ting klart, hvad det er, der tilsigtes ved Ændringen, og jeg maa gentage, at det vil være naturligt for det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt og hans Meningsfæller at stemme for et Ændringsforslag, som de selv erkender indeholder en Forbedring af Lovforslaget.

Carlsen-Skiødt: Jeg skal kun overfor det ærede Medlem Hr. Kragh, der mente, at jeg burde stemme for den foreslaaede Ændring, ganske kort gentage, hvad jeg gjorde opmærksom paa før, at vi anser den for overflødig. Selv om Ændringen i og for sig vilde gøre Forholdet klarere og kunde kaldes en Forbedring, anser vi den dog for overflødig, fordi der deri, at alle Medlemmer indenfor Raadet skal være enige, for os ligger den Sikkerhed, som er nødvendig. Vi har derfor ikke ment at ville gaa med til disse Ændringsforslag for ikke at forsinke Fremme af et Lovforslag, som vi anser for et Gode, i alt Fald for nogle ganske faa Kommuner her i Landet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 (se Tillæg B. Sp. 3)

forkastedes med 54 Stemmer mod 18, medens 12 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 2343)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2

forkastedes med 57 Stemmer mod 17, medens 13 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

§§ 2—6

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.